

● Osmo spominsko srečanje pod Ljubeljem

V soboto 30. maja so se zbrali bivši interniranci, zaporniki in mnogi drugi krajan na mestu, kjer je stalo podružnično uničevalno taborišče zloglasnega koncentracijskega taborišča Mathausen. Z udeležbo in kulturnim programom so počastili spomin umrlih v tem taborišču, v svet pa poslali protest proti ponovnemu obujanju fašizma in nacizma ter vsem oblikam nasilja.

Kot vsako leto, smo se tudi letos udeležili srečanja bivši zaporniki in interniranci iz vsake KO ZB NOV naše občine. Poln avtobus nas je bilo. Ob igranju Internacionale, častni straži graničarjev JLA in množici praporov je delegacija naših članov položila venec k spominskemu obeležju (na sliki) in se tako oddolžila spomenu milijonov izgubljenih življenj v koncentracijskih taboriščih širom po Evropi.

S.

V SPOMIN

Umrl je revolucionar Miha Mehle

Po dolgi in mučni bolezni je v 84. letu starosti smrt pretrgala niti življenja Mihe Mehle. Nedolgo tega sva še skupaj pretrgala spomine na leta njegovega političnega delovanja — za objavo v Naši skupnosti. Natis prvega dela spomina je dočkal, drugega ne več.

Vse od rane mladosti je živel zelo skromno. Prve težke preizkušnje je doživel v Trbovljah med 1. svetovno vojno v letih 1914—1915, ko so delavski razred zatirali in izkoriščali kapitalistični mogotci. Od tedaj naprej je vedno in povsod, kjer je delal, sodeloval v bojih delavskega razreda za boljše delovne razmere, za njegove pravice.

Ko ga je po prvi svetovni vojni življenjska pot pripeljala v Kemično tovarno Moste, se je takoj vključil v razredno delavsko gibanje. Kot borbeni delavec v sindikalnem gibanju je bil delegat na raznih kongresih sindikalne zveze v Sloveniji in sodeloval pri štrajkih v Kranju, Kočevju, na Jesenicah itd.

Aktivno je sodeloval tudi v delavskem kulturnem društvu Svoboda, pri ustanovitvi Vzajemnosti pa je bil njen prvi predsednik. Bil je soustanovitelj gasilskega društva Zalog — Sp. Kašelj, večkratni njegov predsednik, član pa do zadnjega.

Takoj po izgonu okupatorja

leta 1945 se je vključil v obnovo domovine in graditev samoupravnega socializma. Bil je prvi predsednik upravnega odbora v Kemični tovarni.

Toda njegova bolezen in starost mu kmalu nista več dovoljevala, da bi še naprej delal v tovarni. Kljub starosti pa se je na terenu do zadnjega udeleževal političnega življenja.

Dragi Miha! V imenu vseh političnih organizacij terena Zalog — Sp. Kašelj, upokojencev, znancev, prijateljev in v svojem imenu se ti iskreno zahvaljujem za vse, kar si prispeval v dobro delavskemu razredu. S svojo borbenostjo si dokazoval, kako se je treba borovati proti izkoriščanju človeka po človeku in s tem mnogo prispeval, da je delavski razred v Jugoslaviji dosegel zmago v boju za svoje pravice. Želim ti miren počitek, tvojim najbližjim pa iskreno sožalje.

Slava Ti!

K. R.

Janka Sketa ni več

Vest o nenadni smrti našega Janka nas je hudo pretresla in prizadela. Težko se sprizgajmo z dejstvom, da ga ni več!

Janko Sket se je rodil v Gorici. Že mlad je okusil težave begunca z goriške fronte, po vrnitvi v rodni kraj pa je kot zaveden mlad Slovenec doživel narodnostno preganjanje. Družina je morala leta 1928 bežati v Jugoslavijo, kjer se je v Ljubljani solal na realni in nato na univerzi. Kot begunec — Primorec in aktiven član Sokola je dolgo časa dobival le skromne zaposlitve. Družino si je lahko ustvaril šele star 34 let.

Obe vojni sta kruto udarili po njem: v prvi je na fronti izgubil starejšega brata, v narodnoosvobodilni vojni je en brat padel kot partizan na Krimu, drugi pa je umrl v Dachauu.

A vsi ti udarci Janka niso strli. Na delovnih mestih je bil vedno in povsod vreden, natančen in delaven, zglede in tovariški, pri vseh priljubljen. Upokojen je bil pred enajstimi leti kot vodja splošne službe Elektro Ljubljana — mesto.

Vseskozi je bil aktiven tudi v organizacijah in društvih, pred vojno zlasti pri Sokolu, kjer je bil tudi funkcionar, vadiatelj in telovadeč.

Takoj po upokojitvi se je vključil v delo pri DU Moste, kjer je bil stalno član upravnega odbora. Od ustanovitve DU Kodeljevo je bil član izvršnega odbora tega društva in je v njem opravil tajniške, kasneje blagajniške posle. Vse od ustanovitve, tj. šest let, je bil tudi

član občinskega upravnega odbora ZDU, njen tajnik in blagajnik.

Vedno vreden v svojih presojah in predlogih je bil kot sodelavec povsod začen. Nikoli ni odrekal nobenega dela. Prav zaradi takšnega značaja je bil vse do smrti delovno vključen na številnih področjih družbenopolitičnega dela in življenja.

Tovariš Janko pa je bil vzoren tudi kot človek in tovariš. Skromen in nevstijljiv je bil vedno razpoložen, nasmejan in dobre volje, zmeraj pripravljen z besedo in dejanji pomagati vsakomur, če mu je le mogel.

Dragi tovariš Janko! V svojem življenju si veliko prestal, pa tudi ogromno storil tako v delovnih letih kot po upokojitvi na področjih družbenega življenja. Hvala in priznanje za vse delo, ki si ga nisi nikoli opravičil! Pogrešali te bomo kot sodelavca in tovariša. Ohranili te bomo v toplem spominu.

Družini, za katero si tako vsestransko in zavzeto skrbel, pa izrekamo upokojenci vse naše občine iskreno sožalje.

S.

● SVET ZA PREVENTIVO IN VZGOJO V CESTNEM PROMETU JE OCENIL DOSEDANJE DELO

Dosedanje delo — spodbuda za naprej

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu naše občine je na 5. redni seji 8. junija ocenil svoje dosedanje delo in ugotovil, da so bili doseženi zadovoljivi rezultati pri podružljanju skrbi za varnost v cestnem prometu, da pa bo treba na tem področju storiti še mnogo več, predvsem z vključevanjem v delo sveta vseh dejavnikov, ki kakorkoli lahko prispevajo k preventivnemu in vzgojnemu delovanju v prometu. V razpravi je bilo predvsem poudarjeno, da je treba izboljšati delo o tej problematiki v tozidih in KS. Prav tako je treba zahtevati tudi večjo odgovornost od izvajalcev, ki skrbijo za obnavljanje talnih obeležj in postavljanje novih prometnih znakov oziroma njih obnavljanje.

Člani sveta so bili na seji seznanjeni tudi s kadrovskimi spremembami v svetu. Izvršni svet občinske skupščine je za novega predsednika sveta imenoval Miroslava Gorčana, za njegovega pomočnika pa Milovana Račiča. Za nove člane sveta so bili imenovani Jože Piškur, Bogdan Šturm, Stane Jančar, Hinko Hriberšek, Gregor Šušteršič, Miran German in Anton Janežič.

Svet za preventivo in vzgojo je v skladu s pravilnikom o podeljevanju priznanj in plaket za uspešno delovanje pri preventivnem in vzgojnem delu podelil plakete Marjanu Moškriču, Avgustu Kurniku, Bogdanu Šturm, Miroslavu Gorčanu, svetu za preventivo in vzgojo v cestnem prometu mesta Ljubljana, AMD Moste in postaji milice Moste, priznanja pa Jožetu Jakšiču, Stani Šušteršič, Slavki Drnovšek, Glasilo Naša skupnost, Jožetu Piškuru, občinskemu sindikalnemu svetu, občinski organizaciji RK, Blagovno transportnemu centru, osnovni šoli Edvarda Kardelja in društvu prijateljev mladine.

Krajši kulturni program so pripravili učenci OS Jožeta Moškriča. Prirejen je bil na temo prometa in so ga vsi prisotni toplo sprejeli.

G. M.

● KAJ NAM POMENI

KMEČKI TURIZEM DANES IN JUTRI

Kmečki turizem ni nekaj novega, saj se je v Švici razvijal že pred 1. svetovno vojno. Njej se je kmalu pridružil Avstrija, ki je imela po 1. svetovni vojni zelo obubožane kmete in jim je morala kakorkoli pomagati. Zato so načrtno začeli urejati kmetije in širokopotezno razvijati tradicijo kmečkega turizma. Danes je Avstrija s podobnimi geografskimi razmerami kot Slovenija dežela, kjer je kmečki turizem na zavirljivi višini in pomeni v kmetovem proračunu pomembno postavko, za državo pa pomemben vir deviz, potrebnih za izravnavo zunanjetrogviskega primanjkljaja.

Tudi v Sloveniji so kmetije že tedaj, ko še ni bilo hotelov, v bližini turističnih krajev in zdravilišč oddajali sobe, vendar se kmečki turizem ni pojavljal v organizirani obliki kot pri naših sosedih, pač pa povsem samoniklo. Takratni kmečki turizem je ponujal tako imenovane »zajtrkovne penzije«. Dostupniki so dobivali zajtrke skupaj s kmečko družino, za druge obroke pa so morali skrbeti sami. To pa ni bilo težko, saj jim je bila na voljo kuhinja in hrana ali pa prehranjevanje v vaških gostilnah, ki so bile tedaj dobre in sorazmerno cene. Glede udobnosti bivanja gostje niso bili zahtevni. Za osebno higieno je zadoščal umivalnik z bokalom mrzle vode v sobi.

Organiziranega kmečkega turizma smo se v Sloveniji lotili šele pred nekaj leti, ko je na tem področju začela na pobudo združene zveze Slovenije delovati regijska kmetijska pospeševalna služba.

Kmečki turizem je danes — prav tako kot nekdaj — kmetova dopolnilna dejavnost, ki omogoča poleg tradicionalnih proizvodnih sredstev (kmetijska zemljišča, gozd in gospodarski objekti) vključevati med vire dohodka tudi kmečke stanovanjske objekte in tako gospodarsko utrjevati v določenih pogojih razmeroma razdrobljeno kmečko gospodarstvo. Kmečki turizem naj bi se razvijal na območjih, kjer je kmetijstvo — čeprav glavna panoga — deficitarno, ker zaradi razgibane konfiguracije terena ni mogoče zagotavljati sodobnega industrijskega kmetijstva v velikih serijah. Na teh območjih je kmetijstvo — čeprav glavna panoga — deficitarno, čeprav sledi odseljevanje kmečkega prebivalstva in zaposlovanje v industriji. Toda proizvodne zmogljivosti teh območij moramo ohraniti, kajti za pridelovanje hrane moramo očuvati vsaj primerno zemljo.

Kot drugod po Sloveniji, se tudi v naši občini oblikujejo kmetije, kjer zaradi razgibane konfiguracije terena ni mogoče zagotavljati sodobnega industrijskega kmetijstva v velikih serijah. Na teh območjih je kmetijstvo — čeprav glavna panoga — deficitarno, čeprav sledi odseljevanje kmečkega prebivalstva in zaposlovanje v industriji. Toda proizvodne zmogljivosti teh območij moramo ohraniti, kajti za pridelovanje hrane moramo očuvati vsaj primerno zemljo.

VSEBINSKA OPREDELITEV KMEČKEGA TURIZMA

Pri kmečkem turizmu gre za gospodarsko dejavnost na podeželju, ki ob kmetijstvu in gozdarstvu pomeni dopolnilno dejavnost naših kmetij. Ta dejavnost je zasnovana na načelu, da del kmetijskih pridelkov porabimo doma na kmetiji v obliki turistične ponudbe, hkrati pa izkoristimo že obstoječi stanovanjski fond na vaseh (opuščene stare kmečke hiše, posamezni prazni prostori, neizkoriščena podstrešja), ki je s tem tudi vključen med vire dohodka na kmetiji.

Kmečki turizem je le del splošnega

turističnega gospodarstva in terja kompleksno urejanje naših infrastrukturnih objektov. Povezan je s kmetijsko zadrujo in krajevnim skupnostjo. To je pomembno zlasti za skupno reševanje in vlaganje v naprave, ki jih bo terjal razvoj turistične dejavnosti na kmečkih gospodarstvih.

Nadaljevanje prihodnjic

● PREDSTAVLJAMO VAM ● PREDSTAVLJAMO VAM ● PREDSTAVLJAMO

● KS Sotočje

Vse celoviteje organizirano delovanje

KS Sotočje je nastala z delitvijo KS Štepanjskega naselja na tri nove krajevne skupnosti. Ima okrog 3300 krajanov in je izrazito stanovanjska soseska.

Čeprav je bila gradnja celovito načrtovana, se v krajevni skupnosti pojavlja vrsta problemov, ki so značilni tudi za starejše soseske. Tako potrebe otroškega varstva in osnovnega šolstva še vedno presega zgrajene zmogljivosti, kar zahteva prevažanje otrok v bolj oddaljene objekte.

Pri preskrbi krajanov z osnovnimi življenjskimi potrebščinami občasno še vedno nastajajo konice, primanjkuje nekaterih vrst obrtnih storitev in podobno. Zato v KS še vedno intenzivno rešujemo nekatere osnovne probleme, pomembne za življenje in delo krajanov.

Za reševanje skupnih problemov smo sklenili sporazum s KS

Štepanja vas in 25. maj. Z dograditvijo šolskih prostorov v KS 25. maj bo zmanjšana potreba za prevažanje osnovnošolcev tudi iz naše KS.

Za zagotovitev boljše preskrbljenosti krajanov se pogovarjamo z Namo za 100-odstotno povečanje samopostrežne prodajalne. Prav tako je pripravljen program za celovito reševanje problema kioskov.

Problema telefonskih priključkov, predvsem glede na višje stroške priključevanja, ne gre reševati le z večjim številom individualnih telefonov. Zato je s samopravnim sporazumom o temeljnih plana KS Sotočje predvideno tudi povečanje števila jav-

nih telefonskih govorilnic. Izboljšanje prometne ureditve obravnava posebna komisija pri svetu KS. Sicer pa je samo v delo sveta KS, skupaj z njegovimi komisijami, že vključenih preko 70 krajanov. S tem je zagotovljeno celovito reševanje zadev, ki jih sproti obravnava svet KS.

Z ustanovitvijo mladinske organizacije smo pričeli aktivneje reševati tudi probleme mladih krajanov.

Krajanji so doslej izvedli dodatne pozelenitve, ki so prispevale k lepšemu okolju.

Organiziranost krajanov za izvajanje nalog s področja splošnega ljudskega odpora in družbene samozagite je dobra. Skupaj s sosednjimi KS je ustanovljeno prostovoljno gasilsko društvo.

Za kulturno in družbeno življenje krajanov moramo skupaj s sosednjimi KS zagotoviti še osnovne možnosti. Reševanja tega ne smemo zanemarjati, ker pomembno prispeva k vključevanju krajanov v življenje v novih skupnostih.

MILAN ŠTRUC

Predsednik skupščine KS

Na željo tovariša Golavška slike ne objavljamo!

Alfred Golavšek, rojen 1. 1942, diplomirani sociolog, stanuje v Ulici Vide Janežičeve št. 5

Predsednik sveta KS

Milan Štruc, rojen 1. 1939, magister ekonomije, stanuje v Vlahovičevi ul. št. 39

Predsednik KK SZDL

Milan Zatefel, rojen 1. 1946, gimnazijski maturant, stanuje v Pristinski 4

Plaketo sprejema predsednik sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu mesta Ljubljana (Foto: Darja Juvan)

● BARAKARSTVO

KMALU LE ŠE NELJUB SPOMIN?

Tudi naša občina se že mnoga leta sooča s problematiko barakarskih naselij. In tudi pri nas je to problematika povezovani predvsem z nemenejeno politiko zaposlovanja. Nekateri ozdi zaposlujejo delavce, ne da bi jim uredili minimalne življenjske in kulturne razmere in možnosti — kljub temu, da velja družbeni dogovor o zagotavljanju minimalnih standardov za življenjske in kulturne razmere delavcev. Posledica tega je nastajanje novih barak.

Življenjske razmere, v katerih žive stanovalci barakarskih naselij, so v večini primerov več kot kritične. Poleg prostorske stiske je večina stanovanjskih enot brez najnujnejših higienskih potreb (ni vode, sanitarij), tako da obstaja stalna nevarnost nalezljivih bolezni, pa požara (barake Tovarniška 14a) ali porušitve (barake Šmartinska 156).

Naša občina je pričela organizirano spremljati barakarstvo že l. 1973 in ustanovila štab za odpravo barakarskih naselij. V istem letu je bilo v občini registriranih 214 barak, v katerih je prebivalo 167 družin. Štab je do l. 1981 uspel s pomočjo delovnih organizacij, samoupravnih stanovanjskih skupnosti in družbenopolitičnih organizacij odstraniti večji del barak, istočasno pa preprečil, da bi nastajale nove barake. Sedaj imamo v občini še 32 barak, v katerih biva 44 družin.

Letos je predvidena odstranitev barake na Šmartinski 156, v kateri biva 13 družin, in ostanek barakarskega naselja v Zg. Kašlju, v katerem biva 5 družin.

Ker je barakarstvo ne glede na dosežene rezultate še vedno pereč problem za Ljubljano, je pri skupščini mesta Ljubljana

imenovan koordinacijski odbor za odpravo barakarskih naselij in stanovanj VI. in VII. kategorije v Ljubljani. Na svoji prvi seji januarja letos je ugotovil, da je v Ljubljani še vedno okoli 286 barak z 843 gospodinjstvi. Za rešitev teh gospodinjstev in odpravo barak bi bilo treba zgraditi 595 stanovanj. Po predlogu koordinacijskega odbora bi bilo možno rešiti problem barakarstva v srednjeročnem obdobju 1981—1985, s tem da bi zbirali sredstva za nakup stanovanj na podlagi ustreznega dogovora iz naslednjih virov: del sredstev ozdov iz čistega dohodka, bančni krediti in lastna deležna prebivalcev barakarskih naselij.

Ce bo predlog koordinacijskega odbora sprejet in če se bodo ozdi načrtne lastnosti urešničitve določili iz družbenega dogovora o zagotavljanju minimalnih standardov za življenjske in kulturne razmere delavcev, je realno pričakovati, da bo barakarstvo v Ljubljani kmalu le še neljub spomin in da bodo tudi prebivalci barakarskih naselij, ki prav tako prispevajo k razvoju naše družbe, zaživel v človeku primernem življenjskem okolju.

JOŽE PIŠKUR